

komme i Land, men i Land skal det jo efter det ærede Medlems Mening, og der skal en Hær tage imod det. Nu tror jeg ikke, at der fra saadanne strandede Kampskibe, enten det nu er tyske eller engelske, kommer saadanne Styrker i Land, at det er nødvendigt at møde med flere Tusinde Mand af forskellige Vaabenarter med Musik i Spidsen for at tage imod dem, i alt Fald kunne viovre paa Vestkysten af Jylland med meget mindre og simplere Hjelpe-midler tage imod Folk fra strandede Skibe. Jeg tror derfor, det var bedre, om det ærede Medlem imødegik, hvad der blev fremsat her i denne Sal, med virkelige Grunde i Stedet for med den Slags Henvisninger til, at jeg ikke havde været rask den Dag.

Saa var det ærede Medlem inde paa nogle Betragtninger om at bryde Samarbejdet med de Moderate. Det har jeg udtalt mig om de foregaaende Dage. Stillingen er jo ikke den, at jeg har ønsket at bryde dette Samarbejde, jeg har tværtimod gjort alt for at bevare dette Samarbejde, og jeg har gjort det endogsaa under vanskelige Forhold i Vinterens Løb, fordi jeg saa, hvor farligt et saadant Brud i Virkeligheden er for den Sag, der her er Tale om. Jeg har heller ikke sigtet den højtærede Minister for, at han vilde fremkalde eller ønskede dette Brud, men jeg har sagt, hvad sandt er, at Ministeren ikke kan hindre det Brud, som allerede er sket trindt omkring i Landet. Strømmen af Højre og Moderate gaar sammen trindt omkring i Landet mod os og gaar under den Parole, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) i Gaar nævnede, at det var „Forsvarsvennerne“, det var ikke Højre og Venstre. Se, Ordet „Forsvarsvenner“ har nu ikke godt af at blive hæftet som Skilt paa denne Bevægelse, thi deraf følger, at alle vi, der dog ogsaa ønske Sagen ordnet, blive skubbende ud som Folk, der ikke ere Venner af Sagens Ordning. Nej, det er en ren og skær politisk Bevægelse, der nu rejser sig, ligesom den en Gang tidligere har været fremme i vort politiske Liv, Eksemplerne ere talrige. Fra de aller-sidste Dage have vi haft et saadant nede fra Vordingborg, hvor Højre har holdt et Møde og nedsat et Udvalg, og det moderate Venstre har holdt et Møde og nedsat et Udvalg, og disse Udvalg skulle i Fællesskab finde en Kandidat mod det ærede nuværende Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), som jo sikkert er en Ven af at faa Forsvaret ordnet. Det er en Kends-

gerning, jeg har peget paa, jeg har sagt, den var til Stede, og at den maatte gøre, at vi maatte værge os, hvad vi selvfølgelig ogsaa ville og maa, og denne haarde Virkelighed vil hindre Samarbejdet. Derfor har jeg sagt, at jeg saa mørkt paa Sagen, saaledes som den stillede sig. Og jeg ser mig ikke i Stand til at ændre denne Betragtning, thi den er saa aabenbar for alles Øjne og saa rigtig. Det at ville lave den om er at fornægte Virkeligheden og Kendsgerninger, og det kan man ikke. Det ærede Medlem forekastede mig, at jeg i sin Tid havde været med til at lave Overenskomster i Sakskebøbing og i Helsingør — saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem —, men det har jeg ikke været med til. Forholdet fra Helsingør er mig ikke en Gang rigtigt bekendt, jeg ved ikke, hvordan det hænger sammen. Forholdet fra Sakskebøbing kender jeg nok, men det er en Bevægelse, som opstod dernede, den kom ikke her inde fra. (*Slengerik*: Det gøre de andre ogsaa). Meget vel, det gøre de andre ogsaa, og hvis det kun var et enkelt Sted i det hele Land, hvor Bevægelsen gik i Retning af Samarbejde, vilde jeg ikke sige noget dertil, men saaledes er Forholdet ikke, men Forholdet er det, at Bevægelsen trindt omkring i hele Landet er vendt mod os og under den Parole, at det er „Forsvarsvennerne“, der skulle gaa imod os. Det er en uheldig Bevægelse, og den fører kun til, at Sagen bliver forkuldret og ødelagt, og vil let føre til, hvad jeg ogsaa nævnede i Gaar, at vi efter Valgene komme til at staa, ligesom vi stod efter Valgene i 1876. Da havde vi gjort et godt Tilbud, som sikkert havde ført til et Resultat, hvis man den Gang havde taget imod det og arbejdet videre derfor. Jeg frygter for, det samme vil blive Tilfældet nu. De saakaldte Forsvarsvenner, som have været med til at fremføre dette, ville da for sent se, hvor forkert de have baaret sig ad. Jeg vil blot have Ret til at pege derpaa og sige det.

Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (*Slengerik*) vil stemme mod disse Lovforslags Overgang til tredie Behandling. Jeg skal blot derom sige, at det at stemme for Overgangen til tredie Behandling vil jo sige, at man ønsker Sagen fremmet, man arbejder for dens videre Fremme, og jeg har jo som Ordfører hævdet, at Forhandlingen skulde føres videre. Adskillige Punkter er der endnu ikke forhandlet om, og om andre Punkter er der endnu ikke forhandlet til Ende, saaledes Spørgsmaalet om Tjeneste-